

Ђорђе Вукадиновић, уредник „Нове српске политичке мисли”, и Ђорђе Вуковић, програмски директор Цесида, сматрају да је „велика коалиција” могућа, али као крајње решење. Вукадиновић истиче да, уз то што између ДС-а и СНС-а „не постоје велике програмске разлике, него само различити политички интереси и, делимично, лични анимозитети на неким релацијама”, ове две партије су сада ближе него што су то били демократе и социјалисти пред формирање заједничке владе 2008. године.

Као још један прилог тврдњи да је коалиција између две најјаче партије могућа, иако није сигурна, он наводи и то да један део међународне заједнице подржава такву идеју вероватно процењујући да би тако пацификовали и стабилизовали ситуацију у Србији у правцу који њима одговара. „Прво ће покушати да формирају коалицију са мањим странкама. Ако им то не пође за руком, или ако ти мањи буду превише захтевни, неће бежати од велике коалиције”, сматра Вукадиновић.

И Вуковић оцењује да смо тренутно пред том фазом консолидације друштва и политичке сцене где може свако са сваким да формира коалицију, али иако то није неуобичајено ретко се дешава.

„То се увек догађа као последња опција, односно све друго ће се пре пробати. То значи да ће и ДС и СНС пробати да дођу до власти са другим партнерима пре него што уопште дођу на помисао да уђу у јединствену коалицију”, објашњава он.

Ако је већ могуће, зашто из обе странке одлучно демантују такве спекулације и, указујући на међусобне разлике, практично тврде да је то немогуће? Зато што реално процењују ситуацију, односно то је много реалнија ситуација него да они направе јединствени блок, каже Вуковић додајући да није ни много паметно причати о томе, јер политички имиџ се гради и на међусобним разликама. Он указује и да им та прича доноси проблеме „по боковима” – због таквих спекулација део бирачког тела ДС-а може да оде ЛДП, док би на другој страни, на штету напредњака, могли да расту ДСС и СРС.

Вукадиновић оцењује да у периоду пре избора прича о могућој коалицији наноси директну штету у бирачком телу и СНС-у и ДС-у, с тим што је штета по напредњаке знатно већа. „Главни, а понекад делује и као једини напредњачки адут за парламентарне изборе јесте имиџ нове партије која је и главни противник ДС-а, која ће да смени са власти ДС. Ни ДС-у не користе такве спекулације, јер их слаби према ЛДП-у, али је то много мања штета по њих него за СНС”, истиче Вукадиновић.

(Политика)